

طرز رفتار با زندانیان زن (نسوان) کهنسال و معلول و روانی

پدیدآورده (ها) : فرقدان، علی اصغر

علوم تربیتی :: اصلاح و تربیت :: دوره قدیم، خرداد 1376 - شماره 29
از 23 تا 26

آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/799245>

دانلود شده توسط : عمومی user2314

تاریخ دانلود : 18/04/1395

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

www.noormags.ir

طرز رفتار با زندانیان زن (نسوان) کهنسال

و معلول و روانی

مترجم: علی اصغر فرقدان

قسمت اول

* مقدمه: اداره زندانها در اکثر کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه با مشکلاتی از قبیل ازدحام مستمر مجرمین در زندانها که خود باعث عدم اعمال طرز رفتار صحیح با زندانیان می گردد مواجه است. زندانیان زن، پیر و مسن و معلول و روانی از این قبیل افراد مجرم محسوب می گردند که هیچ گونه ارجحیت و امتیازی نسبت به دیگر طبقات زندانیان به آنها ارائه نشده بلکه در عوض، این گروه از زندانیان مشکلات عدیده ای را در مؤسسات کیفری به وجود آورده اند و هنوز هم می آورند.

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم اسلامی

زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید
برنامه های متعدد و گسترش بازپروری	ویژه ای در مورد زندانیان زن در نظر گرفته شود و اعمال گردد.	زندانها افزایش می یابد و باید
زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید
زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید
زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید
زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید
زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید
زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید
زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید
زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید	زندانها افزایش می یابد و باید

جدی بایستی در نظر گرفته شود تا آنکه بتوانند خود را با موقعیت زندگی وفق داده و به آسانی بعد از آزادی از محیط زندان با محیط اجتماع و جامعه مجدداً هماهنگ گردند.

زندانیان معلول و روانی

به این گروه از زندانیان بایستی همان امتیاز را ارائه نمود که به دیگر زندانیان قید شده داده می‌شود. با وجود این، ممکن است که معلولیت جسمی شان مانع از شرکت فعال آنان در امورات روزمره گردد، لذا بدین منظور برنامه خاصی بایستی مبنی بر پیشگیری از هرگونه تباهی در اثر زندانی شدن آنان در نظر گرفته شود. کار درمانی یکی از رایج‌ترین برنامه‌ها برای زندانیان معلول و روانی محسوب می‌گردد، مبنی بر تبدیل کار درمانی به یک برنامه موفق جهت این گروه از زندانیان، مقامات مؤسسات کیفری بایستی مطمئن گردند که پرسنل مجرب برای اجرا برنامه‌های مقتضی و مفید بکار گمارده شوند.

باید قبول نمود که یک زندانی معمولی ممکن است با مشکلاتی جهت بازگشت به جامعه مواجه گردد، حتی اگر وی آمادگی پذیرفتن قوانین رایج را داشته باشد و یا بتواند پس از آزادی از زندان یک عضو مفیدی از جامعه محسوب شود.

با وجود این، در خصوص زندانیان معلول و روانی، حتی اگر وی مادامی که در زندان بسر می‌برد مورد بازپروری قرار می‌گیرد، احتمال دارد که وی

مشکلات بیشتری را به دلیل معلولیت جسمانی و روانی‌اش در جامعه در سر راه خود مشاهده نماید.

زندانیان نسون

در مرحله نخست، وقتی که به تعداد زندانیان نسون نظر افکنیم، رویه کلی در نسبت زندانیان زن به تعداد کل زندانیان خیلی ناچیز می‌باشد و تأثیرات آن بر جامعه تقریباً ناچیز است، لذا هیچگونه اهمیت خاصی به این امر تاکنون داده نشده است.

اما در حال حاضر، در اکثر کشورهای جهان، تعداد مجرمین زن افزایش یافته که یکی از دلایل این افزایش، پیشرفت اجتماعی زنان می‌باشد.

طرز رفتار با زندانیان نسون

هدف کلی از طرز رفتار با زندانیان زن شبیه به زندانیان مرد می‌باشد و عبارتست از پیشگیری از تکرار جرم و بالا بردن سطح اجتماعی گرای مجدد آنها، مبنی بر تئیل به این هدف، چندین معیار وجود دارد از قبیل آموزش در امر پذیرش زندانی، حرفه آموزی، سواد آموزی، فعالیت‌های گروهی، توسعه و رشد ورزش، تفریحات سالم، مشاوره آموزش در زمان آزادی آنان از محیط زندان.

به طور نمونه، در امر حرفه آموزی می‌توان به اشتغال آنها در حرفه‌هایی از قبیل خیاطی، لباس دوزی، شستشو، کارهای بافتنی و خدمات داخلی و غیره اشاره نمود.

چندین کشور دارای مشکلات

عده‌ای می‌باشند به طور مثال، در بعضی از کشورها منجمله آمریکا و هنگ‌کنگ، مشکل ازدحام جمعیت و در کشور هلند مسأله تعداد زندانیان اتباع بیگانه وجود دارد.

در خصوص کشور هنگ‌کنگ، مهاجرت‌های غیر قانونی یک مشکل و معضل به حساب می‌آید و اخیراً بیماری ایدز AIDS یک جو بحرانی را در زندانهای آمریکا به وجود آورده که این کشور را تحت شعاع قرار داده است.

یک بررسی از طرف مقامات ماساچوست آمریکا در زندانهای این کشور نشان می‌دهد که تحقیق در خصوص ۴۰۰ نفر زندانی که برای تست و آزمایش بیماری ایدز داوطلب شده بودند، ۳۵٪ از زندانیان زن مبتلا به بیماری HIV بوده و این آمار در مورد مردان صرفاً ۱۳٪ بوده است. در ایالت کالیفرنیا هر زنی که جواب آزمایش مثبت بود، در یک بخش مخصوص نگهداری بیماران مبتلا به ایدز به صورت مجزا نگهداری می‌شدند.

به طور کلی، در مقایسه با مردان زندانی، زندانیان زن شدت عمل کمتری به پرسنل زندان از خود نشان می‌دهند و درگیریهای کمتری در میان آنان وجود دارد، لذا بدین منظور حداقل امنیت جهت اداره نمودن و کنترل زندانیان نسون در نظر گرفته می‌شود و به عبارت دیگر آنان برای اصلاح پذیری مستعدتر از زندانیان مرد

می‌باشند.

بنابراین با نظر به روحیه زندانیان در مقایسه با مردان، باید اذعان نمود که زنان مجرم از روحیه بالاتری برخوردارند.

مشکلات جاری از طرز رفتار یازدانیان

۱- عدم طبقه بندی

در اکثر کشورها هیچ گونه سیستم طبقه‌بندی برای زنان مجرم اعمال نمی‌گردد. دلیل اصلی این است که تعداد زندانیان نسون در مقایسه با مردان بسیار کم بوده و نیز امکانات برای آنان کاملاً محدود می‌باشد. در نتیجه، بدون در نظر گرفتن مدت محکومیت، نوع و ماهیت جرم، سن، پیشرفت اختلالات جسمانی و روحی، زنان زندانی با یکدیگر در مؤسسه کیفری مشابه مورد پذیرش قرار می‌گیرند. بدین علت محرومیت‌های ذیل در مورد آنان به مرحله اجرا گذارده می‌شود که برای مردان بعید به نظر می‌آید.

الف) از آنجائی که هر زندانی زن دارای شخصیت متفاوت می‌باشد، لذا طرز رفتار با آن بسیار مشکل خواهد بود. به ویژه زمانی که آنان علایمی از جامعه ستیزی از خود بروز می‌دهند که این امر نگهداری آنها را با دیگر زندانیان در یک مکان مشکل و حاد می‌سازد.

ب) مجرمین بدون سابقه و سابقه‌داران هر دو باهم در یک زندان پذیرش و نگهداری می‌شوند که این امر امکان دارد در برگیرنده یک تأثیر زیان

بخش برای افراد بدون سابقه به همراه داشته باشد.

ج) اگر زندانیان نسون مشابه در یک زندان نگهداری شوند، طرز رفتار با آنان هم برای پرسنل و هم برای خود زندانیان امری بس مشکل خواهد بود. برعکس این قضیه، یعنی در صورت تفکیک نمودن افراد سابقه‌دار از افراد بدون سابقه، محاسنات و مزیت‌هایی عاید می‌گردد. اگر ماهیت ترکیب زندانیان را مورد بررسی قرار دهیم بعضی مواقع امکان دارد که بتوانیم از هرگونه درگیری ممکنه میان آنها پیشگیری نموده و در واقع از یک نفوذ مسوفقت‌آمیز در برابر آنان برخوردار باشیم.

قبل از هر چیز، اگر چه مسأله امکانات خود امری بس مشکل می‌باشد، بررسیها و طبقه‌بندیهایی که پایه و اساس طرز رفتار محسوب می‌گردند بایستی در مورد زندانیان نسون انجام پذیرد. طبقاتی از زندانیان وجود دارند که به آسانی قابل اصلاح پذیری بوده حال آنکه گروههایی دیگر یافت می‌شود که مسأله بازپروری در موردشان مشکل و حاد خواهد بود.

در ایالت متحده آمریکا و بعضی از کشورهای اروپایی و ژاپن، افزایش زندانیان نسون مربوط به جرائم مواد مخدر می‌باشند که مبدل به یک مشکل بسیار حاد اجتماعی شده است.

نسبت تکرر جرم خیلی بالا می‌باشد و اکثریت سابقه‌داران از

مشکلات روان‌پریشی برخوردارند، لذا مسانند کشورهای هنگ‌کنگ، برخورداری از یک بخش ویژه با داشتن برنامه‌های خاص جهت مقابله با این نوع مجرمین (سابقه‌داران) امری کافی خواهد بود.

در کشور سسریلانکا، مسأله روسپی‌گری یک مشکل حاد اجتماعی می‌باشد لذا برخورد و رفتار با این گروه مجرمین مستلزم داشتن یک برنامه آموزش خاص می‌باشد.

همچنین ارائه اطلاعات به این گروه از خلافکاران در مورد تأثیرات ناگوار مسأله روسپی‌گری و نیز فرصت دادن به آنها مبنی بر تفکر در مورد زندگی‌شان امری مطلوب و پسندیده خواهد بود.

بر اساس ماده ۸ الف) حداقل قوانین استاندارد سازمان ملل متحد، مردان و زنان بایستی در اماکن مجزایی بازداشت و نگهداری شوند.

از طرف دیگر، یک اختلاف وجود دارد که آیا بایستی زندانیان مرد و زن با یکدیگر نگهداری شوند یا به صورت مجزا در بعضی از قسمتهای زندان اسکان داده شوند.

از دیدگاه اجتماعی، مرد و زن با یکدیگر زندگی می‌کنند، لذا دادن مجوز برای زندگی مشترک مرد و زن با یکدیگر در محیط زندان امری مناسب‌تر به نظر می‌رسد مانند بیمارستانها که مردان و زنان با یکدیگر زندگی می‌کنند.

۲- دوران بارداری و پرستاری و پرورشی اطفال

دوران حاملگی، بچه‌داری و پرورشی اطفال صرفاً مختص بانوان بوده است. ماده ۲۳ حداقل قوانین استاندارد سازمان ملل متحد در کشورهایی از قبیل سریلانکا، فیجی و ژاپن رعایت می‌شود. با وجود این، در مورد طرز رفتار با بانوان باردار بطور مثال در کشور ژاپن یک تفاوتی بین هر زندانی وجود دارد مانند زمان شیر دادن به طفل، حمام گرفتن یا پرستاری از کودک. در خصوص زمان پرستاری از طفل، بین دیگر کشورها تفاوتی نیز وجود دارد.

به طور نمونه در کشور مالزی زمان پرستاری از کودک تا ۳ سال می‌باشد حال آنکه در کشور کاستاریکا چهار سال و در سریلانکا این زمان بستگی دارد به نظر پزشک زندان و در ژاپن تا یک سال، در هلند ۹ ماه و در آلمان غربی تا ۳ سال می‌باشد که در یک محیط مجزا از محیط زندان این امر امکان پذیر می‌باشد.

در مورد پرستاری از اطفال، حضور مادر واجب و ضروری است و نفوذ و تأثیر ناگوار محیط زندان بر طفل بایستی مد نظر قرار گرفته شود. لذا مشخص و تعیین نمودن اینکه چه زمانی برای پرستاری از کودک مناسب است امری بس مشکل می‌باشد.

همان طوری که در مورد کشور ژاپن گفته شد، مدت پرستاری از طفل تا یک

سال می‌باشد اما با در نظر گرفتن موقعیت واقعی، اکثر موارد کمتر از ۱ ماه بوده و بعد از آن مدت، اطفال به اقوام زندانی یا مهد کودک‌هایی که در نزدیکی محل اقامت مادر می‌باشند سپرده می‌شوند.

از طرف دیگر بایستی شادابی و سعادت کودکان را به واسطه تماس نزدیک با اقوام یا دوایر نگهداری کننده از طفل زندانی در نظر گرفت و بایستی تماسهایی را بین مادران و اطفال آنها بدون هیچگونه محدودیت زمانی برقرار سازیم و از طرف دیگر زندانیان را تشویق نماییم که از ضریب اطمینان شادابی و حس مسؤولیت پذیری به عنوان یک مادر برخوردار گردند.

دوران حاملگی و تولد کودک یک نکته حائز اهمیت برای بانوان تلقی می‌گردد از طرف دیگر این امر می‌تواند برای یک مادر حالتی بحرانی ایجاد نماید که وی بایستی با آن مواجه گردد. در یک زندان، زنان باردار در بعضی مواقع به علت داشتن کودک در محیط زندان از جرم خود رنج می‌برند.

اگر به طور کلی بیان گردد، اکثر زنان مجرم در خصوص کودکان خود احساس گناه نموده لذا کارشناسان کیفری بر این عقیده‌اند که مشاوره روان‌شناسی بیشتری برای آنان مورد نیاز می‌باشد. بنابراین پرسنل زندان بایستی جهت درمان و طرز رفتار با این نوع مجرمین به این نکته توجه نمایند.

زندانیان پیر و مسن

اکثر زندانها در کشورهای توسعه یافته برای زندانیان کهنسال طراحی نشده است. زندانها برای اکثریت جمعیت مجرمینی بنا شده است که بین سنین ۲۱ تا ۵۰ سال می‌باشند حتی حرفه‌آموزی برای مجرمین جوان و میان‌سال در نظر گرفته می‌شود و از طرف دیگر برنامه‌های آموزشی و تفریحی مختص آنان می‌باشد. از آنجائی که برنامه‌های بسیار کمی برای مجرمین مسن و پیر طرح ریزی شده، آنها به ندرت از این قبیل برنامه‌ها استفاده می‌برند و برنامه‌های مذکور نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای این گروه از خلافکاران باشد. به این دلیل اکثر آنها به تنهایی زندگی می‌کنند که این خود شرایط روحی آنان را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

زندانیان پیر و کهنسال علاقه زیادی به برنامه‌های آموزشی و دیگر فعالیتها از خود نشان نمی‌دهند لذا کارکنان زندانها همواره جهت وفق دادن این گروه از مجرمین با فعالیتهای آموزشی، حرفه‌آموزی و تفریحات سالم با مشکلاتی مواجه بوده‌اند.

به طور کلی، اکثریت زندانیان مسن علاقه‌مند به خواندن، گوش فرادادن به رادیو و تماشا کردن تلویزیون در طول اوقات فراغتشان می‌باشند. ادامه دارد ...

منبع: کتاب «مؤسسه پیشگیری از جرائم آسبا و خاور امور سازمان ملل متحد»